

ปัญหาในการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวข้องกับทรมาน ตามประมวลกฎหมายอาญาของประเทศไทย

ฟิลิซุส เอกสิริไตรรัตน์*

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ธาณี วรรณทรัพย์**

บทคัดย่อ

ประเทศไทยลงนามและให้สัตยาบันในอนุสัญญาต่อต้านการทรมานและการประติบัติหรือการลงโทษอื่นที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี (Convention Against Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment) หรือเรียกโดยย่อว่า CAT ในปี พ.ศ. 2550 เมื่อประเทศไทยเป็นรัฐภาคีแล้ว มีหน้าที่ต้องดำเนินการต่าง ๆ ทางนิติบัญญัติ ทางบริหาร ทางตุลาการ หรือมาตรการอื่น ๆ ที่มีประสิทธิผลเพื่อป้องกันและต่อต้านการทรมานได้มีการรับรองไว้ในอนุสัญญาต่อต้านการทรมานฯ โดยที่การทรมานเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างร้ายแรง ทั้งเป็นการละเมิดหลักการพื้นฐานในปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง ซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 รับรองสิทธิของบุคคลที่จะไม่ถูกกระทำทรมาน โดยมาตรา 32 วรรคสอง ได้บัญญัติไว้ว่า การทรมาน ทารุณกรรม หรือการลงโทษด้วยวิธีการโหดร้ายหรือไร้มนุษยธรรม จะกระทำมิได้ แต่การลงโทษตามคำพิพากษาของศาลหรือตามที่กฎหมายบัญญัติให้อำนาจไว้ไม่ถือว่าเป็นการลงโทษด้วยวิธีการโหดร้ายหรือไร้มนุษยธรรม จึงจำเป็นที่รัฐต้องให้ความเคารพและพร้อมกันนั้น ต้องให้ความคุ้มครองและป้องกันไม่ให้เกิดการละเมิดเกิดขึ้น โดยที่ฐานความผิดเกี่ยวกับการทรมานนั้น ประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายภายในบัญญัติไว้เป็นการเฉพาะเจาะจง มีเพียงบทบัญญัติในประมวลกฎหมายอาญาที่สามารถนำมาใช้เทียบเคียงได้เพียงแต่ปรับบทกฎหมายบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการกระทำทรมานในประมวลกฎหมายอาญาได้บัญญัติอยู่ในฐานความผิดต่อชีวิต จากบทบัญญัติถ้าผู้กระทำความผิดฐานฆ่าผู้อื่นเหตุฉกรรจ์เป็นลักษณะการฆ่าผู้อื่นโดยทรมานหรือโดยทารุณโหดร้ายตาม (มาตรา 289 (5) ให้อยู่ที่ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรม เช่น พนักงานตำรวจ ผู้พิพากษาว่า เสมือนเป็นการบังคับใช้และมีอยู่ของบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นเป็นการเฉพาะ กอปรมีความพยายามที่จะแก้ไขปัญหาในเรื่องนี้อย่างต่อเนื่องโดยตลอดสภาพปัญหาการทรมานในสังคมไทยยังคงเป็นปัญหาในกระบวนการยุติธรรมทำให้เกิดปัญหา เช่น การทรมานโดยการซ้อมทำร้ายร่างกายและการขู่เชือดให้กลัวอย่างแพร่หลาย โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ

* นักศึกษาหลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ ปรีดี พนมยงค์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

** ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

หรือการประทุพการรู้เห็นเป็นใจของเจ้าหน้าที่รัฐ โดยอ้างว่าเป็นปฏิบัติการเพื่อขยายผลในการจับกุม ที่มีวัตถุประสงค์พิเศษเพื่อหาข่าว ข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับการก่อความไม่สงบ หรือ เพื่อเป็นการลงโทษผู้ต้องสงสัยโดยไม่มีทบัญญัติของกฎหมายบัญญัติให้อำนาจไว้

การต่อต้านการทรมานของประเทศแคนาดา ฟิลิปปินส์ ประเทศนิวซีแลนด์มักมีการบัญญัติกฎหมายการต่อต้านการห้ามกระทำการทรมานซึ่งเป็นความผิดโดยเฉพาะ ซึ่งประเทศเหล่านี้มีนิติวิธีในการบัญญัติกฎหมายในระบบกฎหมายคอมมอนลอว์ (Common Law) มีการป้องกันการกระทำการทรมาน มีเจตนารมณ์เพื่อให้สอดคล้องกับอนุสัญญาดังกล่าว โดยมีเจตนารมณ์และการนิยามความหมายของการทรมาน การกระทำอันโหดร้าย ไร้มนุษยธรรม ย่ำยีศักดิ์ศรี หลักการว่าด้วยการต่อต้านการทรมานอย่างชัดเจน ในส่วนของการคุ้มครองผู้เสียหายจากการทรมานของประเทศฝรั่งเศสมีนิติวิธีในการบัญญัติกฎหมายที่เป็นระบบซีวิลลอว์ (Civil Law) มีการบัญญัติกฎหมายห้ามการทรมานเป็นการเฉพาะเจาะจงเพื่อรับรองรับประกันในศักดิ์ศรีของบุคคลอย่างสูงสุด โดยห้ามกระทำการใด ๆ โดยมีขอบ ซึ่งเป็นการละเมิดศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ด้วยกัน ทั้งชีวิตและร่างกายของแต่ละคน

ด้วยเหตุนี้จึงควรมีการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาภายในของประเทศไทยให้มีการบังคับว่าด้วยการต่อต้านการทรมานโดยบัญญัติเป็นมาตราตามประมวลกฎหมายโดยเฉพาะเจาะจงเพื่อให้สอดคล้องกับหลักสากล และให้ตรงตามเจตนารมณ์ของอนุสัญญาในระดับสากลโดยให้ยึดแนวทางในส่วนของบัญญัติกฎหมายว่าด้วยการต่อต้านการทรมานของประเทศฝรั่งเศสที่มีการบัญญัติกฎหมายไว้เป็นการเฉพาะ ซึ่งมีนิติวิธีในการบัญญัติกฎหมายที่เป็นระบบซีวิลลอว์ (Civil Law) เพื่อให้สอดคล้องกับอนุสัญญาต่อต้านการทรมานและการประทุพหรือการลงโทษอื่นที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี

1. บทนำ

การทรมาน (Torture) ตามอนุสัญญาต่อต้านการทรมานและการประทุพหรือการลงโทษที่โหดร้ายไร้มนุษยธรรม หรือย่ำยีศักดิ์ศรี หมายถึง การกระทำใดก็ตามโดยเจตนาที่ทำให้เกิดความเจ็บปวดหรือความทุกข์ทรมานอย่างสาหัส ไม่ว่าจะทางกายหรือทางจิตใจ ต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เพื่อความมุ่งประสงค์ที่จะให้ได้มาซึ่งข้อสนเทศหรือคำสารภาพจากบุคคลนั้นหรือจากบุคคลที่สาม

การทรมาน หมายถึง การกระทำใดก็ตามโดยเจตนาที่ทำให้เกิดความเจ็บปวดหรือความทุกข์ทรมานอย่างสาหัส ไม่ว่าจะทางกายหรือทางจิตใจต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่งเพื่อมุ่งประสงค์ที่จะให้ได้มาซึ่งข้อสนเทศหรือคำสารภาพจากบุคคลนั้นหรือจากบุคคลที่สาม การลงโทษบุคคลนั้นสำหรับการกระทำ ซึ่งบุคคลนั้นหรือบุคคลที่สามกระทำหรือถูกสงสัยว่าได้กระทำ หรือเป็นการข่มขู่ให้กลัวหรือเป็นการบังคับขู่เข็ญบุคคลนั้นหรือบุคคลที่สามหรือเพราะเหตุผลใดใด บนพื้นฐานของการเลือกปฏิบัติ ไม่ว่าจะเป็นในรูปใด เมื่อความเจ็บปวดหรือ ความทุกข์ทรมานนั้นกระทำโดย

หรือด้วยการยุบ หรือโดยความยินยอม หรือรู้เห็นเป็นใจของ เจ้าพนักงานของรัฐ หรือของบุคคลอื่นซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งทางการ ทั้งนี้ไม่รวมถึงความเจ็บปวดหรือความทุกข์ทรมานที่เกิดจาก หรืออันเป็นผลปกติจากหรืออันสืบเนื่องมาจากการลงโทษทั้งปวงที่ชอบด้วยกฎหมาย

นอกจากนี้การทรมานถือว่าเป็นความผิดทางศีลธรรมทุกอย่าง ไม่สามารถอ้างข้อยกเว้นได้ ถือเป็นสิทธิที่จะไม่ถูกทรมานอย่างเด็ดขาด ไม่ว่าจะกฎหมายภายในประเทศที่ใช้มาก่อนหรือหลังก็ขัดไม่ได้ การทรมานถือเป็นอาชญากรรมทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ และหากมีความกว้างขวางและประทุษร้ายต่อประชาชน จะถือว่าเป็นอาชญากรรมต่อมนุษยชาติ ซึ่งเชื่อมโยงกับศาลอาญาระหว่างประเทศ หากเกิดการทรมานในสงคราม ถือว่าเป็นอาชญากรรมในสงคราม ทุกรัฐจะต้องยอมรับในกรอบสากลนั้น

ในประเทศไทยไม่มีกฎหมายที่บัญญัติให้การทรมานเป็นความผิดอย่างชัดเจนเพื่อเป็นแนวทางลงโทษผู้กระทำความผิดและช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบจากการทรมาน เนื่องจากประมวลกฎหมายอาญาและกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งยังไม่มีบทบัญญัติชัดเจนในเรื่องการทรมานส่วนกฎหมายที่ให้ความช่วยเหลือมีเพียงพระราชบัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหายและค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544 ระบุว่าผู้เสียหายในคดีอาญาเป็นคดีอาญาตามกฎหมาย ประเทศไทยยังไม่มีข้อหาการทรมานบัญญัติไว้ ดังนี้ “การเยี่ยวยาอย่างเป็นผล” และ “การชดเชย” ในทางกฎหมายไม่มีในประเทศไทยแต่มีความผิดที่ใกล้เคียงที่สามารถนำมาปรับใช้ไปพลางก่อนได้และประเทศไทยได้แถลงตีความเข้าใจโดยให้คำมั่นว่าจะแก้ไขปรับปรุงกฎหมายภายในให้สอดคล้องกับอนุสัญญาฯ ซึ่งในการแก้ไขปรับปรุงนั้นก็จะต้องปรับปรุงไปถึงการกำหนดโทษสำหรับการกระทำความผิดโดยการทรมานให้เหมาะสมกับความร้ายแรงของความผิดนั้น ๆ ด้วย

ทั้งนี้หมายรวมถึงในระบบกฎหมายไทยยังไม่มีการทำให้กลับคืนสู่สภาพเดิม การชดเชยค่าสินไหมทดแทน การบำบัดฟื้นฟูสภาพ การทำให้พอใจ และประกันว่าการทรมานจะไม่เกิดขึ้นอีกสำหรับผู้ได้รับผลกระทบจากการทรมาน การปฏิบัติหรือการลงโทษอื่น ๆ ที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำแย่ศักดิ์ศรี ยังไม่มีความผิดทางอาญาในกฎหมายไทยทำให้มี การดำเนินการจัดทำร่างการแก้ไขกฎหมายอาญาเพื่อให้มีข้อหาความผิดการทรมานเป็นความผิดอาญาตามที่กระทรวงยุติธรรมเสนอตั้งแต่ปี พ.ศ. 2552 (ค.ศ. 2010) และต่อมาได้มีการพิจารณากร่างใหม่อีกครั้งระหว่างเดือนมกราคม ถึงมีนาคม ปี พ.ศ. 2556 ไม่รวมถึงการปฏิบัติหรือการลงโทษอื่น ๆ ที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำแย่ศักดิ์ศรี เพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหาตามนิยามในอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทรมาน และการปฏิบัติหรือการลงโทษอื่นที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำแย่ศักดิ์ศรี ค.ศ 1984 โดยมีขั้นตอนการร้องเรียนของผู้ได้รับผลกระทบจากการทรมานในประเทศไทยยังมีข้อจำกัดอยู่มาก หากผู้เสียหายจะดำเนินการร้องทุกข์กล่าวโทษอย่างเป็นทางการต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจในท้องที่ที่เกิดเหตุเพราะตามกฎหมายอาญา การเริ่มกระบวนการยุติธรรมทางอาญาเริ่มที่การร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนในเขตพื้นที่ที่เกิด

เหตุ ทั้งในกรณีการบังคับใช้กฎหมายบ้านเมืองปกติและกรณีการบังคับใช้กฎหมายพิเศษ ในสถานการณ์ต่างๆ เช่น การปราบปรามการค้ายาเสพติด ปราบปรามการชุมนุม ปราบปรามการ ก่อความไม่สงบ ฯลฯ หรือแม้แต่กรณีที่ทนายความสิทธิมนุษยชนดำเนินการฟ้องร้องคดีเอง ก็ไม่สามารถนำผู้ต้องสงสัยเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมทางอาญาได้ เช่น กรณีอิหม่าม ยะผา เมื่อผู้ต้องสงสัยเป็นทหาร ต้องเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมของศาลทหารที่ทางญาติผู้เสียหายไม่มี สิทธิเข้าร่วมเป็นโจทก์ เป็นการส่งเสริมภาวการณ์ปล่อยให้คนผิดลอยนวลเนื่องจากข้อจำกัด ในการรับเรื่องร้องเรียนและการดำเนินคดีอาญาต่อผู้ต้องสงสัยที่กระทำผิด เช่น มีตัวอย่างการร้อง ทุกข์ของญาติ ตำรวจไม่รับแจ้งความ กรณีศาลระบุว่าการไม่ร้องทุกข์กล่าวโทษเรื่องทรมาน ทำให้ข้ออ้างไม่น่าเชื่อถือ หากเป็นกรณีที่มีข้อสงสัยหรือการพบเห็นว่าผู้เสียหายได้รับบาดเจ็บ ในระหว่างที่ผู้เสียหายจากการทรมานยังอยู่ในระหว่างการควบคุมตัว ญาติหรือสมาชิก ในครอบครัวได้รับรู้เรื่องการทรมานและการปฏิบัติอย่างโหดร้าย ญาติหรือสมาชิกในครอบครัว ไม่สามารถแจ้งความร้องทุกข์กับสถานีตำรวจท้องที่ได้

ดังจะเห็นได้ว่าการกำหนดปัญหาการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวข้องกับการทรมาน ตามประมวลกฎหมายอาญา กรณีศึกษามาตรา 289 (5) เพื่อให้สามารถบังคับใช้กฎหมายลงโทษ ผู้กระทำความผิดและส่งผลการชดเชยเยียวยาของผู้ที่ได้รับผลกระทบอันเกิดจากการทรมาน และ หน่วยงานรัฐหรือหน่วยงานอื่นที่ทำหน้าที่ในนามของหน่วยงานรัฐทราบหรือมีเหตุผลอันควร เชื่อได้ว่าการกระทำที่เป็นการทรมานหรือการปฏิบัติที่โหดร้ายเกิดขึ้นจากผู้ที่ไม่ได้เป็นเจ้าพนักงาน ของรัฐ หรือเป็นเอกชน แต่กลับมิได้ทำหน้าที่ตรวจสอบอย่างเหมาะสมเพื่อป้องกัน สอบสวน ฟ้องร้องดำเนินคดี และลงโทษผู้ที่ไม่ได้เป็นเจ้าพนักงานของรัฐหรือเป็นเอกชนดังกล่าวและ หาแนวทางการเยียวยาสำหรับผู้เสียหายยังไม่มีชัดเจนเพียงพอในหลายประการดังต่อไปนี้

ประการแรก ประเทศไทยไม่มีกฎหมายสารบัญญัติว่าด้วยความผิดอย่างชัดเจนและ ไม่มีบทบัญญัติลงโทษผู้กระทำความผิด

ประการที่สอง ไม่มีกฎหมายที่ครอบคลุมการชดเชยเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจาก การทรมาน

ประการที่สาม การทรมาน การปฏิบัติหรือการลงโทษอื่น ๆ ที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี ยังไม่มีความผิดทางอาญาในกฎหมายไทย

ประการที่สี่ การดำเนินการตามกฎหมายกับผู้ต้องสงสัยว่ากระทำผิดว่าด้วยการทรมาน และการลงโทษผู้กระทำความผิดอันเป็นโครงสร้างของความผิดว่าด้วยการทรมาน

ซึ่งเป็นไปตามภารกิจของกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ในด้านการคุ้มครองสิทธิ และ เสรีภาพ ในปี พ.ศ. 2550 มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ซึ่งมีบทบัญญัติคุ้มครองความ เสมอภาคและการไม่เลือกปฏิบัติระหว่างเพศ ในลักษณะเดียวกับบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2540 ทั้งยังมีการเสนอบทบัญญัติใหม่ ๆ ที่มุ่งส่งเสริมการเข้าถึงความยุติธรรมโดยทั่วไป และโดยเฉพาะสำหรับการต่อต้านการดำเนินการกระทำการทรมานย่ำยีศักดิ์ศรีรวมทั้งการทรมาน

โหดร้ายซึ่งเป็นหลักประกันสิทธิที่เสมอภาคระหว่างชายและหญิงที่มีอยู่เดิม ความเสมอภาคเบื้องหน้ากฎหมายและการคุ้มครองที่เสมอภาคภายใต้กฎหมายคดีอาญาเป็นไปตามหลักกติกาสากลด้านสิทธิมนุษยชน อีกด้วย ไม่ว่าจะทำการศึกษากฎหมายอาญาของประเทศฝรั่งเศส ประเทศฟิลิปปินส์ ประเทศแคนาดา ประเทศนิวซีแลนด์ รวมทั้งกฎหมายอื่น ๆ ที่มีบทบัญญัติเกี่ยวข้องกับการมาตรการในการควบคุมต่อต้านการทรมานอย่างเป็นระบบและมีความชัดเจนในการดำเนินการเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ

จากการศึกษากฎหมายว่าด้วยการกระทำผิดทรมานประเทศฟิลิปปินส์ได้มีกฎหมายต่อต้านการกระทำทรมาน ค.ศ. 2005 (Anti-Torture Act of 2005) โดยประเทศฟิลิปปินส์ (เข้าเป็นภาคีเมื่อวันที่ 18 มิถุนายน พ.ศ. 2529) แนวทางอนุวัติโดยใช้การบัญญัติกฎหมายขึ้นโดยเฉพาะ เรียกว่า พระราชบัญญัติต่อต้านการทรมาน พ.ศ. 2548 (Anti - Torture Act 2005) ประกาศเป็นกฎหมาย

เจตนารมณ์ และการนิยามความหมายของการทรมาน การกระทำอันโหดร้าย ไร้มนุษยธรรม ย่ำยีศักดิ์ศรี หลักการว่าด้วยการต่อต้านการทรมาน ในส่วนที่ 3 ข้อกำหนดการกำหนดนิยาม การทรมานและคำอื่น ๆ โดยชัดแจ้งหรือความเจ็บปวดหรือเกี่ยวกับร่างกาย จิตใจ หรือการปฏิบัติทดลองทางการแพทย์ เพื่อเจตนาเป้าหมายทำให้ได้รับความทุกข์ โดยการยุยง ส่งเสริม ยินยอม นิ่งเฉย โดยเจ้าหน้าที่รัฐหรือบุคคลอื่นที่อยู่ในอำนาจเจ้าหน้าที่ของรัฐรวมทั้งเจ้าหน้าที่รัฐอื่น ๆ การกระทำทางการทหาร เจ้าหน้าที่ตำรวจและการบังคับใช้กฎหมายโดยเจ้าหน้าที่รัฐอื่น ๆ ต่อบุคคลเพื่อการนั้น ๆ โดยมุ่งประสงค์ให้ได้มาโดยบุคคลนั้น หรือบุคคลที่สามเกี่ยวกับข้อมูลหรือการสารภาพผิดและยอมรับตามคำบังคับโดยการทรมานต่อผู้นั้นและบุคคลนั้นยอมที่จะสารภาพข้อมูลที่ต้องการหรือการทำให้กลัวการคุกคามและการบีบบังคับนั้น หรือบุคคลที่สามหรือสำหรับข้อมูลพื้นฐานบนการวินิจฉัยแล้วแต่ละประเทศ

1) การทรมาน ให้ความหมายรวมถึงผู้มีส่วนร่วมในการกระทำผิดด้วย

(1) การทรมานเกี่ยวกับร่างกาย จากความหมายนั้นพิจารณาได้ ดังนี้ หลักเกณฑ์การลงโทษการทุบตีบริเวณส่วนศีรษะ การเตะ ชกต่อยตีทุบ ตอก โดยใช้กระบอง อาวุธปืนทำร้ายส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย การให้อดอาหาร หรือการใช้กำลังโน้มน้ำหนักจิตใจ โดยการลดอาหาร การใช้สัตว์ หรือ สิ่งที่เป็นของเสียที่ถูกขับถ่าย เช่น อุจจาระ ปัสสาวะ หรืออาหารหรือสิ่งของอื่น ๆ ที่ไม่สามารถรับประทานได้ ตามปกตินิยม ได้เป็นปกติ

รวมไปถึงการกระทำอื่น ๆ เพื่อให้เกิดผลกระทบและโดยลักษณะทรมานโหดร้าย การทรมานและการปฏิบัติหรือการลงโทษอย่างโหดร้ายไร้มนุษยธรรมหรือทำลายความเป็นมนุษย์ มาตรา 2 (1)

(2) การทรมานจิตวิทยา

การปิดตา สบสว่น สบสว่น การบังคับขู่เข็ญ หรือบุคคลภายในครอบครัว โดยการกระทำเป็นภัยอันตรายต่อร่างกาย หรือการกระทำอื่น ๆ ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย การหน่วงเหนี่ยวกักขังตัวเหยื่อเพื่อมิให้มีการติดต่อกับบุคคลในครอบครัว การนำตัวเข้าไปกักขังไว้ในสถานที่เรือนลับหรือสถานที่กักขังอื่น ๆ การกักขังเดี่ยวในห้องขังนักโทษเดี่ยว หรือการกักขังเดี่ยวได้เกิดขึ้นในเรือนจำ การกักขังเดี่ยวผู้ต้องขังจะกระทำมิได้เว้นแต่ถ้าไม่มีการกระทำเช่นนั้นแล้ว จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อความปลอดภัย การซักถามเหยื่อโดยใช้เชือกที่มีตะขอที่ปลายหนึ่ง และข้อศอกหรือสลักที่อีกปลายหนึ่งเมื่อปฏิบัติ โดยมิลักษณะของพฤติการณ์ในการกระทำ ความผิดตั้งแต่มาตรา 2 (2) ถึงมาตรา 8

2) การลงโทษผู้กระทำการทรมาน

ในส่วนของบริษัทโทษ การทรมานเป็นผลให้เกิดการสูญเสียชีวิตของบุคคลใดก็ตาม และจะถูกลงโทษจำคุกตลอดชีวิต การทรมานโดยการข่มขืนจะถูกลงโทษจำคุกตลอดชีวิต การทรมานโดยทำให้เกิดการพิการจะถูกลงโทษโดยการจำคุกตลอดชีวิต ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับฐานความผิดอันส่งผลทำให้สามารถลงโทษผู้กระทำผิดทรมาน นั้น ๆ ทั้งนี้ปรากฏตามมาตรา 9 ถึงมาตรา 14

ประเทศแคนาดา มีการกำหนดว่าด้วยฐานความผิดทรมานตามประมวลกฎหมายอาญา ส่วนที่ 111 (Criminal Code Paert VIII: Offences Against the Person and Reputation. Assaults Torture 269.1) บัญญัติกฎหมายเพื่อป้องกันสิทธิในการถูกรทรมานโดยเจ้าหน้าที่รัฐ ตามมาตรา “269.1 โดยมีการกระทำผิดต่อบุคคลหรือชื่อเสียงการทรมาน โดยการข่มขืนใจมีรายละเอียดดังนี้

1) ความหมาย “การทรมาน” หมายถึง การกระทำใด ๆ หรือการละเลยโดยทำให้เกิดความเจ็บปวดหรือทุกข์ทรมานต่อร่างกายและจิตใจเป็นการสร้างความเจ็บปวดให้บุคคลอื่น ตาม 111 (Criminal Code Paert ส่วนที่ 111 ว่าด้วยความผิดทรมานรวมหมายถึงการกระทำหรือการละเลยโดยที่มีอาการปวดอย่างรุนแรงหรือความทุกข์ทรมานไม่ว่าจะทางร่างกายหรือจิตใจ บาดเจ็บของคน เพื่อวัตถุประสงค์รวมทั้งที่ได้รับจากบุคคลหรือจากข้อมูลของบุคคลที่สามหรือคำสั่ง การลงโทษบุคคลนั้นสำหรับการกระทำที่บุคคลหรือบุคคลที่สามมีความมุ่งมั่น หรือเป็นผู้ต้องสงสัยของการมีความมุ่งมั่นและทำการ ข่มขู่หรือบีบบังคับบุคคลหรือบุคคลที่สามหรือด้วยเหตุผลใดก็ตามขึ้นอยู่กับทางเลือกปฏิบัติชนิดใด แต่ไม่รวมถึงการกระทำใด ๆ ที่เกิดขึ้นหรือการละเลยเฉพาะจากธรรมชาติที่มีอยู่ในหรือเกี่ยวเนื่องกับกฎหมาย

2) เจ้าหน้าที่หรือบุคคลใดที่กระทำการที่ก่อให้เกิดหรือด้วยการยินยอมหรือรู้เห็นของเจ้าหน้าที่โดยการทรมานต่อบุคคลอื่นเป็นความผิดสามารถฟ้องร้องได้และมีอัตราโทษจำคุก

ไม่เกิน 14 ปีตามมาตรา 269.1 “(1) ซึ่งเป็นการบัญญัติกฎหมายเพื่อป้องกันสิทธิในการถูกรังแกโดยเจ้าหน้าที่รัฐและฐานความผิดว่าด้วยการทรมาน”

3) ความหมายของการกระทำโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา 269.1 (2) คำนิยาม “เจ้าหน้าที่” หมายถึง เจ้าหน้าที่รักษาความสงบ เจ้าหน้าที่รัฐกองกำลังแคนาดาหรือ บุคคลใดที่อาจปฏิบัติอำนาจหน้าที่กระบวนการบังคับใช้ทางกฎหมาย ให้รวมถึงบุคคลที่ได้รับแต่งตั้งเหล่านั้นจะปฏิบัติอำนาจอยู่ในหรือนอกราชอาณาจักรแคนาดา

สำหรับวัตถุประสงค์ ได้แก่ ได้มาซึ่งถ้อยคำหรือข้อมูลจากบุคคลหรือบุคคลที่สาม หรือการลงโทษบุคคลอื่นสำหรับการกระทำต่อบุคคลอื่นหรือบุคคลที่สามได้กระทำความผิดหรือต้องสงสัยว่าได้มีความผิดและการข่มขู่หรือคุกคามหรือบุคคลที่สาม หรือ

สำหรับเหตุผลที่อยู่กับการแบ่งแยกเชื้อชาติในลักษณะใด ๆ แต่ไม่รวมถึงการกระทำใด ๆ หรือการละเลยที่เกิดขึ้นมาจากการเป็นผลมาจากการลงโทษตามกฎหมายไม่มีการแก้ต่าง

4) ไม่มีการแก้ต่างต่อข้อกล่าวหาภายใต้มาตรานั้นที่ถูกกล่าวหา ที่ถูกสั่งโดยผู้ที่เหนือกว่าหรืออำนาจรัฐต่อการปฏิบัติกรกระทำหรือการละเลยในลักษณะนั้นสาระสำคัญของกรกล่าวหาหรือการกระทำนั้นหรือการละเลยนั้นถูกกล่าวหาต่อการได้พิสูจน์ให้เห็นโดยสถานการณ์ที่พิเศษรวมทั้งในช่วงสงครามภายใน การถูกคุกคามโดยสงคราม ความไม่แน่นอนทางการเมือง หรือเหตุการณ์ฉุกเฉินต่าง ๆ

5) ในกระบวนกรทำใด ๆ โดยที่ทางรัฐสภาได้มีขอบเขตอำนาจที่ศาลและกฎหมายควบคุมไปถึงหรือถ้อยคำใด ๆ ที่ได้หรือเป็นผลมาจากภาระของการกระทำผิดภายใต้มาตรานี้ซึ่งไม่สามารถจะยอมรับได้ในหลักฐานที่ข้อความนั้นถูกได้รับ

ประเทศนิวซีแลนด์ มีการบัญญัติใช้กฎหมายขึ้นโดยเฉพาะ เรียกว่าพระราชบัญญัติอาชญากรรมจากการทรมาน พ.ศ. 2532 (ค.ศ. 1989) เพื่อสอดคล้องตามอนุสัญญา CAT และพิธีสารเลือกรับแห่งอนุสัญญาฯ โดยมีสาระสำคัญ กฎหมายการทรมาน ค.ศ.1989 (Crimes of Torture Act 1989) นี้มีสาระสำคัญดังนี้

(1) “การทรมาน” หมายถึง การกระทำใด ๆ หรือการละเว้นโดยที่ก่อให้เกิดความเจ็บปวดหรือทุกข์ทรมานทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจนั้นถูกลงโทษในบุคคลใดบุคคลหนึ่งอย่างเจตนา ซึ่งด้วยจุดมุ่งหมายดังนี้ การทรมานเพื่อวัตถุประสงค์ที่ได้จากบุคคลใดหรือจากข้อมูลของบุคคลใดหรือการยอมรับสารภาพ หรือ การลงโทษที่บุคคลนั้นสำหรับการกระทำใด ๆ หรือการละเลยที่ซึ่งบุคคลนั้นหรือบางบุคคลอื่น ๆ ต้องรับผิดชอบหรือต้องสงสัยของการรับผิดชอบทุกอย่างหรือการข่มขู่หรือบังคับบุคคลนั้นหรือบุคคลอื่น ๆ หรือ

(2) สำหรับเหตุผลใด ๆ ที่ขึ้นอยู่กับการตัดสินอย่างรอบคอบของทุก ๆ ประเภท แต่ไม่รวมกรกระทำใด ๆ หรือการละเลยที่เกิดขึ้นมาจากหรือ โดยไม่เจตนาหรือโดยประมาท การลงโทษที่ถูกต้องตามกฎหมายใด ๆ ที่ไม่สอดคล้องกับมาตราของอนุสัญญาระหว่างประเทศ ใน

เรื่องสิทธิพลเรือนและสิทธิเกี่ยวกับการเมืองการละเมิดกฎหมายการทรมานนี้ รวมทั้งในเขตและนอกเขตราชอาณาจักรนิวซีแลนด์

“เจ้าหน้าที่” หมายถึง

(a) บุคคลใดที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐในสิทธิของประเทศนิวซีแลนด์รวมทั้งสมาชิกของกองกำลังติดอาวุธของประเทศนิวซีแลนด์ เจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายเจ้าหน้าที่ที่มีความหมายอยู่ในกฎหมายทดแทน ค.ศ.2004 และสมาชิกและลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐหรือส่วนของรัฐ

(b) บุคคลใดก็ตามที่อาจทำหน้าที่ด้วยอำนาจใด ๆ การดำเนินงานต่อกฎหมายใด ๆ ในการบังคับใช้ในรัฐต่างประเทศนั้นจะถูกทำหน้าที่ในนิวซีแลนด์โดยบุคคลใด ๆ ที่ได้กล่าวไว้ในเจ้าหน้าที่ของรัฐ

(3) บุคคลทุกคนต้องรับผิดชอบตามกฎหมายถ้าพิสูจน์ได้ว่ากระทำผิด ตามข้อกล่าวหาจะต้องจำคุกเป็นระยะเวลาไม่เกิน 14 ปี บุคคลใดที่ได้ใช้หรือสมรู้ร่วมคิดกับการกระทำใด ๆ ที่เป็นการกระทำหรือโดยการอนุญาตหรือการยอมตามของบุคคลนั้นไม่ว่าจะในหรือนอกอาณาจักรก็ตาม

(1) ทำความผิดต่อกฎหมายของการทรมานหรือ

(2) ทำหรือละเลยต่อกฎหมายสำหรับจุดประสงค์ในการช่วยบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่จะทำผิดกฎหมายของการทรมาน

(3) ช่วยเหลือบุคคลใดก็ตามในการกระทำผิดต่อกฎหมายของการทรมานหรือ

(4) การยุยง สนับสนุน หรือ จัดหาทำให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งกระทำความผิดต่อกฎหมายการทรมาน

(4) เมื่อมีการพิสูจน์ว่ากระทำผิดตามข้อกล่าวหา สำหรับบุคคลใดก็ตามที่เป็นผู้กระทำหรือผู้ช่วยหรืออนุญาตหรือการยอมตามของบุคคลนั้นไม่ว่าจะเกิดภายในเขตหรือนอกเขตราชอาณาจักร ต้องรับโทษจำคุกไม่เกิน 10 ปี ผู้ใดพยายามที่จะกระทำผิด หรือร่วมกันวางแผนหรือ สมรู้ร่วมคิดมีความผิดต้องรับโทษ

(5) ขอบเขตอำนาจการบังคับใช้กฎหมายการทรมาน

(1) บุคคลใดที่ถูกกล่าวหา หรือ ประชาชนของนิวซีแลนด์หรือ

(2) บุคคลที่ถูกกล่าวหาที่ปัจจุบันอยู่ในนิวซีแลนด์

(3) การกระทำหรือความละเลยประกอบไปด้วยการกล่าวหาการกระทำผิดกฎหมาย การกล่าวหาที่ได้เกิดขึ้นในนิวซีแลนด์หรือบนเรือหรืออากาศยานที่จดทะเบียนในนิวซีแลนด์

(4) อัยการสูงสุดกับการพิจารณาค่าสินไหมการถูกละเมิด โดยการทรมาน บุคคลใดที่ได้รับการพิสูจน์ว่า ได้รับความเสียหายการกระทำผิดของกฎหมายนี้ อัยการสูงสุด

จะพิจารณาความเหมาะสมสำหรับที่จะชดใช้ค่าสินไหมต่อบุคคลใดที่ได้รับผลความเสียหายจากการกระทำผิดกฎหมายนั้นถูกทำความผิดหรือ (ถ้าบุคคลนั้นได้เสียชีวิตอันเป็นผลมาจากการกระทำผิดกฎหมายนั้น) ต่อครอบครัวของบุคคลนั้น

(5) ข้อปฏิบัติสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดน ในการบังคับใช้ภายใต้ของกฎหมายฉบับนี้ ได้มีการกำหนดจุดประสงค์ ระเบียบ กฎหมาย วิธีปฏิบัติสำหรับเจ้าหน้าที่รัฐในการส่งผู้ร้ายข้ามแดน ถ้าการปฏิบัติใดที่ไม่ได้อยู่ในกรอบในสนธิสัญญานั้น ให้สันนิษฐานว่าเป็นการกระทำผิดกฎหมายที่ถูกบัญญัติไว้ในสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนที่ใช้บังคับระหว่างนิวซีแลนด์และประเทศใด ๆ แต่ถ้าภายใต้การกระทำผิดเป็นการกระทำผิดกฎหมายโดยบัญญัติไว้ในสนธิสัญญาการส่งผู้ร้ายข้ามแดน ไม่มีบุคคลใดอาจถูกส่งมอบสำหรับความผิดของกฎหมายการก่อให้เกิดความเจ็บปวดขึ้น

(6) ข้อแย้งของการส่งตัวผู้ร้ายข้ามแดน ปราศจากข้อจำกัดของเหตุผลในที่ซึ่งการส่งมอบตัวต้องหรืออาจจะถูกปฏิเสธภายใต้กฎหมายการส่งผู้ร้ายข้ามแดน ค.ศ. 1999 ศาลในนิวซีแลนด์ต้องไม่สั่งให้ส่งตัวผู้ร้ายหรือเจตนาสำหรับวัตถุประสงค์ของการส่งมอบผู้ร้ายของบุคคลใดบุคคลหนึ่งไปประเทศอื่น ๆ ในประเด็นของการกระทำหรือการละเลยที่กลายเป็นความผิด ถ้าอัยการสูงสุดมีการรับรองว่าการถูกกระทำหรือเกี่ยวกับที่ถูกพิจารณาในการถูกระบุหรือไม่ดำเนินการจะถูกนำในนิวซีแลนด์ต่อบุคคลนั้น ในประเด็นของการกระทำและการละเลยถ้าในกรณีใด ๆ ว่าการดำเนินคดีจะไม่ถูกนำมาในนิวซีแลนด์ต่อบุคคลในประเด็นของการกระทำ ความผิดและการละเลยอัยการสูงสุดจะแนะนำศาลตามข้อกำหนดและศาลต้องดำเนินการตามสาระสำคัญเสมือนหนึ่งว่าการรับรองของอัยการสูงสุดนั้นไม่ได้

(7) การใช้บทของกฎหมายอาญา 1961 การบังคับใช้ของกฎหมายอาญา 1961 ซึ่งเกี่ยวข้องกับขอบเขตอำนาจศาลและกฎหมาย ครอบคลุมไปถึงการกระทำผิดบนเรือหรืออากาศยานที่อยู่เหนือว่าประเทศนิวซีแลนด์ (ซึ่งต้องการการอนุญาตจากอัยการสูงสุดในการดำเนินการในกรณีที่สำหรับผู้กระทำผิดบนเรือหรืออากาศยาน) จะใช้กับประเด็นที่การดำเนินการใด ๆ ภายใต้มาตรา 3 ของกฎหมายฉบับนี้

ประเทศสาธารณรัฐฝรั่งเศสมีการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการห้ามกระทำความผิดว่าด้วยทรมานซึ่งเป็นการละเมิดศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ด้วยกัน ทั้งชีวิตและร่างกายของแต่ละคน และประมวลกฎหมายอาญาฝรั่งเศสมาตรา 222-1-222-6-2 มีบทบัญญัติกฎหมายห้ามทรมานดังนี้

(1) Article 222-1 ทั้งนี้ความหมายว่าด้วยการกระทำทรมานเป็นการกระทำผิดอาญาที่เกี่ยวข้องกับการทรมาน ทารุณและโหดร้ายมีการกระทำให้เกิดผลความพิการอย่างถาวร และมีเจตนาทำร้ายร่างกายทำให้เกิดความพิการอย่างถาวร กรณีบุคคลที่บังคับกระทำการทารุณและโหดร้ายต้องถูกลงโทษทางอาญาจำคุก 15 ปี และภายใต้วรรคสองบทบังคับว่าด้วยการควบคุมความปลอดภัย ตามมาตรา 132-23 ตามบทบัญญัติของกฎหมายนี้

(2) Article 222-2 การกระทำที่เกี่ยวข้องกับการทรมานตามมาตรา 222-1 ต้องระวางโทษจำคุกทางอาญาตลอดชีวิตถ้ามีการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งทางอาญานอกเหนือจากการฆ่าหรือข่มขืน และภายใต้วรรคสองบทบังคับว่าด้วยการควบคุมความปลอดภัยตามมาตรา 132-23 ตามบทบัญญัติของกฎหมายนี้

(3) Article 222-3 การกระทำผิดว่าด้วยการทรมานตามมาตรา 222-1 ต้องถูกลงโทษจำคุกทางอาญา 20 ปี ถ้าได้กระทำต่อ

- 1) กระทำต่อผู้เยาว์ที่เป็นเหยื่ออายุต่ำกว่า 15 ปีบริบูรณ์
- 2) การกระทำต่อบุคคลที่อ่อนแอทางกายภาพ ความพิการ ทางจิตใจหรือผู้ที่ตั้งครรภ์ ที่ได้รับผลการกระทำโดยชัดเจนหรือผู้ที่ได้พบได้รู้จักกับผู้กระทำผิด
- 3) การกระทำต่อบุคคลที่เป็นบุตรที่ชอบด้วยกฎหมายหรือบุตรบุญธรรมของบิดาหรือมารดา
- 4) กระทำต่อผู้พิพากษา อัยการ ทนายความ เจ้าหน้าที่ทางกฎหมาย เจ้าหน้าที่ของรัฐสมาชิก ข้าราชการต่าง ๆ เจ้าหน้าที่ศุลกากร พนักงานดับเพลิงไม่ว่าจะเป็นวิชาชีพหรือสมัครเล่น เจ้าหน้าที่เรือนจำ ผู้ที่มีหน้าที่ดูแลอาคารในนามผู้เช่าหรือผู้อยู่อาศัย ในสถานที่ก่อสร้างหรือที่อยู่อาศัย หรือในสถานที่ออกกำลังกายหรือผู้มีหน้าที่นักบัญชี เมื่อผู้ที่ได้พบได้รู้จักกับผู้กระทำผิด
- 4) ทวิ การกระทำต่อบุพการี คู่สมรสและบุตรโดยตรงของตามข้อ 4 บุคคลที่มีหน้าที่หรือบุคคลที่อาศัยอยู่ในบ้านเพราะมีหน้าที่ดำเนินการโดยบุคคลเหล่านั้น
- 4) ตริ การกระทำต่อบุคคลที่รับจ้างขนส่งสาธารณะหรือบุคคลที่ให้บริการสาธารณะ ผู้มีหน้าที่ประกอบอาชีพบริการทางด้านสุขภาพ ในสถานที่ออกกำลังกายเมื่อผู้ที่ได้พบได้รู้จักกับผู้กระทำผิด
- 5) กระทำต่อพยาน เพื่อป้องกันไม่ให้ประณามการกระทำ หรือผู้ร้องเรียนหรือผู้ทำเอกสารขึ้นก่อนศาล เพราะการให้ปากคำในการร้องเรียนการกระทำของตน
- 5) ทวิ กระทำต่อผู้ที่เป็นเหยื่อในการเป็นสมาชิกหรือไม่เป็นสมาชิกของสัญชาติเชื้อชาติของประเทศ หรือศาสนา
- 5) ตริ เพราะรสนิยมทางเพศของเหยื่อ
- 6) โดยกระทำต่อคู่สมรส หรือผู้ที่ไปกับเหยื่อ
- 7) โดยบุคคลที่มีอำนาจให้บริการประชาชน ในสถานออกกำลังกายหรือผู้มีหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่
- 8) มีผู้สมรู้ร่วมคิดในการกระทำผิดมากกว่า 2 คนขึ้นไป
- 9) มีการคิดไตร่ตรองไว้ล่วงหน้า
- 10) มีอาวุธปืนในการข่มขู่

ความผิดที่อยู่ภายใต้มาตรา 222-1 ต้องถูกลงโทษจำคุกทางอาญา 20 ปี ถ้ามีการกระทำความผิดทำร้ายร่างกายทางเพศอื่นนอกเหนือจากการกระทำความผิดซ้ำกัน กรณีมีการเพิ่มโทษจำคุกทางอาญา 20 ปี ถ้ากระทำความผิดที่กำหนดไว้ตามมาตรา 222-1 ที่กระทำต่อผู้เยาว์ที่เป็นเหยื่อที่อายุต่ำกว่า 15 ปีบริบูรณ์ หรือผู้ที่อยู่ภายใต้ปกครองที่มีอำนาจเหนือกว่า และอยู่ภายใต้บทบังคับว่าด้วยการควบคุมความปลอดภัย ตามมาตรา 132-23 ตามบทบัญญัติของกฎหมายนี้

(4) Article 222-4 ศาลสามารถเพิ่มโทษในความผิดฐานกระทำทรมาณภายใต้บทบังคับมาตรา 222-1 ต้องระวางโทษจำคุกทางอาญา 30 ปี ถ้าได้กระทำโดยมีจุดมุ่งหมายโดยการดำเนินการต่อผู้เยาว์ที่เป็นเหยื่ออายุต่ำกว่า 15 ปี หรือต่อบุคคลโดยเฉพาะที่มีความเสี่ยงเรื่องอายุ การเจ็บป่วย อันเกิดจากการพิการของร่างกายหรือจิตใจหรือการตั้งครรภ์ ผู้ที่ได้พบได้รู้จักกับผู้กระทำความผิดและอยู่ภายใต้บทบังคับว่าด้วยการควบคุมความปลอดภัย ตามมาตรา 132-23 ตามบทบัญญัติของกฎหมายนี้

(5) Article 222-5 การกระทำความผิดที่กำหนดไว้ตามมาตรา 222-1 ต้องจำคุกทางอาญา 30 ปี ถ้ามีการกระทำที่นำมาซึ่งความพิการ หรือทุพพลภาพอย่างถาวรสิ้นเชิงและอยู่ภายใต้บทบังคับว่าด้วยการควบคุมความปลอดภัย ตามมาตรา 132-23 ตามบทบัญญัติของกฎหมายนี้ มาตรา 132-23 บัญญัติมีหลักว่า “ในกรณีที่มีโทษคุมขัง 10 ปี หรือมากกว่า 10 ปี มีการกำหนดโทษไว้พิเศษออกโดยพระราชบัญญัติบุคคลไม่มีสิทธิจะได้รับประโยชน์ว่าด้วยบทบัญญัติการระงับโทษหรือไม่ได้รับความคุ้มครองว่าด้วยการคุ้มครองชั่วคราวในสถานกักขังหรือรอลงอาญา ในระยะเวลาเพื่อความปลอดภัยในสถานที่คุมขังหรือกรณีการลงโทษทางอาญา จำคุกตลอดชีวิตจำคุก 18 ปี ศาลอาจมีการพิจารณาขยายระยะเวลา 2 ใน 3 บุคคลที่ถูกคุมขังหรือจำคุกเพิ่มขึ้นอีก 22 ปี ในกรณีการลงโทษทางอาญาจำคุกตลอดชีวิต ศาลอาจลงโทษในกรณีอื่นๆ ได้ ไม่สามารถระงับโทษคุมขังเกินกว่า 5 ปี ศาลอาจจะตรวจสอบความปลอดภัยไม่เกิน 2 ใน 3 ของโทษที่กำหนดหรือ 22 ปี ในกรณีลงโทษทางอาญาจำคุกตลอดชีวิต การลงโทษที่อยู่ในระยะเวลาความปลอดภัยจะถูกหักออกจากโทษที่เกินระยะเวลา”

(6) Article 222-6 การกระทำความผิดภายใต้ มาตรา 222-1 ต้องถูกลงโทษจำคุกตลอดชีวิต ถ้ากระทำให้เหยื่อตายโดยไม่เจตนาและอยู่ภายใต้บทบังคับว่าด้วยการควบคุมความปลอดภัย ตามมาตรา 132-23 ตามบทบัญญัติของกฎหมายนี้

(7) Article 222-6-1 บุคคลตามกฎหมายอาจก่อให้เกิดความรับผิดชอบทางอาญาตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในบทความ 121 -2 สำหรับความผิด ที่กำหนดไว้ในวรรคปัจจุบัน บทลงโทษที่ใช้บังคับกับบุคคลตามกฎหมายคือ

(1) ปรับตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามมาตรา 131-38

(2) ลงโทษแฉกแฉงอายุต่ำกว่า 238 และ 9 ของมาตราที่ 131-39 โดยมีข้อห้าม ที่กำหนดต่ำกว่า 2 ของมาตราที่ 131-39 จะนำไปใช้กับกิจกรรมการออกกำลังกาย ในโอกาสของการออกกำลังกายที่กระทำผิดกฎหมายก็มุ่งมั่นที่กระทำต่อ

(8) Article 222-6-2 บุคคลที่กระทำความผิดโดยมหันตโทษ (โทษที่รุนแรง) อาจได้รับยกเว้นโทษ ถ้าได้แจ้งให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเพื่อป้องกันการกระทำความผิดและเกี่ยวข้องสมรู้ร่วมคิดกับผู้กระทำความผิด โทษคุมขังที่ผู้สมรู้ร่วมคิดได้กระทำความผิดจะลงโทษกึ่งหนึ่ง ถ้าได้แจ้งให้เจ้าหน้าที่กฎหมายที่มีอำนาจให้หยุดการกระทำความผิดป้องกันไม่ให้เกิดการสูญเสียชีวิตสุขภาพถาวร ถ้าการกระทำความผิดจำคุกตลอดชีวิตลดโทษจำคุกเหลือ 20 ปี

2. บทสรุปและข้อเสนอแนะ

แม้ประเทศไทยยังไม่มีบทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยการกระทำความผิดว่าด้วยทรมาน แต่จากบทบัญญัติถ้าผู้กระทำความผิดฐานฆ่าผู้อื่นที่มีเหตุฉกรรจ์โดยการฆ่าผู้อื่นโดยทรมานหรือโดยทารุณโหดร้ายตามมาตรา 289 (5) แต่ก็อยู่ที่ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมเช่น พนักงานตำรวจ ผู้พิพากษาว่า เป็นการกระทำหรือเข้าเงื่อนไขการกระทำทรมานหรือทารุณกรรมหรือไม่ หรือมีความผิดฐานความผิดฐานอื่นเช่นทำร้ายร่างกายตามประมวลกฎหมายอาญาได้บัญญัติไว้ว่าการทำร้ายร่างกายที่ไม่ถึงรับอันตรายสาหัส มาตรา 295 และการทำร้ายร่างกายถึงกับได้รับอันตรายสาหัส มาตรา 297 แต่เมื่อการกระทำนั้นเป็นการกระทำทรมานตามมาตรา 289 (5) ก็ต้องรับโทษหนักขึ้นตามเหตุฉกรรจ์ แต่กฎหมายไม่รวมถึงความเจ็บปวดหรือความทุกข์ทรมานที่เกิดจาก หรืออันเป็นผลปกติจาก หรืออันสืบเนื่องมาจากการลงโทษทัณฑ์ขบด้วยกฎหมาย เช่น การประหารชีวิต การจำคุก กักขัง ตามที่มีบทบัญญัติกฎหมายกำหนดไว้ให้สามารถดำเนินการได้ เป็นต้น

อย่างไรก็ดี ประมวลกฎหมายอาญาที่บังคับใช้ในหมวดความผิดต่อชีวิต มาตรา 289 (5) ยังไม่สามารถปรับใช้ในการนำตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษได้อย่างแท้จริงเนื่องจากความผิดฐานกระทำทรมานนั้นไม่ได้เน้นคุ้มครองสิทธิในชีวิตและร่างกายเพียงประการเดียว ซึ่งในกฎหมายไทยนั้น ใช้เป็นบทเพิ่มโทษ ตามมาตรา 289 (5) “ฆ่าผู้อื่นโดยทรมานหรือโดยกระทำทารุณโหดร้าย” ซึ่งมีโทษประหารชีวิตสถานเดียว รวมถึงการทำร้ายร่างกายตามมาตรา 295 ซึ่งมาตรา 296 หากเป็นการกระทำที่เข้าข่ายการทรมาน นั้นจะได้รับโทษหนักขึ้น ส่วนการเรียกค่าไถ่ ตามมาตรา 313 หากเป็นการทรมานและโหดร้ายแล้ว ย่อมได้รับโทษประหารชีวิต

จากการศึกษาและพิจารณาปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดจากการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวข้องกับการทรมานตามประมวลกฎหมายอาญาของประเทศไทย ผู้เขียนเห็นว่า ในปัจจุบันในประเทศไทย ยังไม่ได้มีบทบัญญัติและบทลงโทษว่าด้วยการทรมานโดยตรง เมื่อไทยเข้าเป็นภาคีในอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการต่อต้านการทรมานและการประติบัติหรือการลงโทษอื่นที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี (Convention against Torture and Other Cruel Inhuman or Degrading Treatment or Punishment : CAT) แล้ว จึงควรที่จะปรับหรือจัดให้มีกฎหมายภายในประเทศที่ระบุถึงการทรมานโดยตรงโดยมีเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องกับการทรมานเพื่อให้สอดคล้องกับ กฎหมายรัฐธรรมนูญพุทธศักราช 2550 มาตรา 32 ได้บัญญัติข้อห้ามและ

ข้อยกเว้นไว้คล้ายคลึงกับข้อบทที่ 1 ของอนุสัญญาฯ คือ ห้ามการทรมาน ซึ่งเจตนารมณ์ในการให้ความคุ้มครองผู้ถูกกระทำทรมานนั้นไม่ได้เน้นคุ้มครองสิทธิในชีวิตและร่างกายเพียงประการเดียว แต่เนื่องจากผู้กระทำความผิดในการกระทำทรมานมักมีเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือผู้ที่กระทำภายใต้อำนาจหน้าที่ของรัฐจึงเป็นเรื่องความไว้นับถือใจของระบบกระบวนการยุติธรรมผู้รักษากฎหมายที่จะไม่เป็นผู้กระทำความผิดเองเพราะไม่เช่นนั้นแล้วไม่สามารถให้ความคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนอย่างแท้จริง ดังนั้นฐานความผิดว่าด้วยทรมานที่เกิดจากเจ้าหน้าที่ของรัฐจำเป็นต้องบัญญัติเป็นฐานความผิดเรื่องการกระทำทรมานแยกออกมาต่างหากจากฐานความผิดทางอาญาทั่วไป และกำหนดโทษของผู้กระทำผิดให้สูงขึ้นเพื่อป้องกันและปราบปรามเนื่องจากเป็นเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจในการรักษากฎหมายแต่กลับกระทำความผิดเสียเองทั้งนี้เพื่อสร้างความเชื่อมั่นต่อระบบกระบวนการยุติธรรมและให้ความคุ้มครองผู้เสียหายด้วย ดังนั้น ผู้เขียนจึงเห็นควรให้มีการแก้ไขบทบัญญัติกฎหมายในประมวลกฎหมายอาญา โดยเพิ่มเติม “ลักษณะ 10 ความผิดต่อชีวิตและร่างกายเพิ่มเติมหมวด 5 ว่าด้วยการกระทำทรมาน” โดยมีเนื้อหาดังต่อไปนี้

มาตรา... “ผู้ใดกระทำการใดก็ตามโดยเจตนาที่ทำให้เกิดความเจ็บปวดหรือความทุกข์ทรมานอย่างสาหัส ไม่ว่าจะทางกายหรือทางจิตใจ ต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เพื่อมุ่งประสงค์ที่จะให้ได้มาซึ่งข้อสนเทศหรือคำสารภาพจากบุคคลนั้นหรือจากบุคคลที่สามสำหรับการกระทำซึ่งบุคคลนั้นหรือบุคคลที่สามกระทำ หรือถูกสงสัยว่าได้กระทำ หรือเป็นการข่มขู่ให้กลัว หรือเป็นการบังคับขู่เข็ญบุคคลนั้นหรือบุคคลที่สาม หรือเพราะเหตุผลใด ๆ บนพื้นฐานของการเลือกปฏิบัติ ไม่ว่าจะเป็นในรูปใด ผู้นั้นมีความผิดฐานกระทำทรมานต้องระวางโทษจำคุก 15 - 30 ปี ”

ถ้าการกระทำทรมานตามวรรคหนึ่งกระทำโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องระวางโทษจำคุก 30 ปี”

มาตรา... “การกระทำทรมานตามมาตรา... ต้องระวางโทษจำคุกทางอาญา 30 ปีขึ้นไปจนถึงจำคุกตลอดชีวิต ถ้าได้กระทำต่อ

- 1) กระทำต่อผู้เยาว์ที่เป็นเหยื่ออายุต่ำกว่า 15 ปีบริบูรณ์
- 2) การกระทำต่อบุคคลที่อ่อนแอทางกายภาพ ความพิการ ทางจิตใจหรือผู้ที่ตั้งครรภ์ ที่ได้รับผลการกระทำโดยชัดเจนหรือผู้ที่ได้พบได้รู้จักกับผู้กระทำผิด
- 3) การกระทำต่อบุคคลที่เป็นบุตรที่ชอบด้วยกฎหมายหรือบุตรบุญธรรมของบิดาหรือมารดา
- 4) กระทำต่อผู้พิพากษา อัยการ ทนายความ เจ้าหน้าที่ทางกฎหมาย เจ้าหน้าที่ของรัฐสมาชิก ข้าราชการต่าง ๆ เจ้าหน้าที่ตุลาการ พนักงานดับเพลิงไม่ว่าจะเป็นวิชาชีพหรือสมัครเล่น เจ้าหน้าที่เรือนจำ ผู้ที่มีหน้าที่ดูแลอาคารในนามผู้เช่าหรือผู้อยู่อาศัย ในสถานที่ก่อสร้างหรือที่อยู่อาศัย
- 5) การกระทำต่อบุพการี คู่สมรสและบุตรโดยตรงของตามข้อ 4 บุคคลที่มีหน้าที่หรือบุคคลที่อาศัยอยู่ในบ้านเพราะมีหน้าที่ดำเนินการโดยบุคคลเหล่านั้น

6) การกระทำต่อบุคคลที่รับจ้างขนส่งสาธารณะหรือบุคคลที่ให้บริการสาธารณะ ผู้มีหน้าที่ประกอบอาชีพบริการทางด้านสุขภาพ ในสถานที่ออกกำลังกายเมื่อผู้ที่ได้พบได้รู้จักกับ ผู้กระทำผิด

7) กระทำต่อพยาน เพื่อป้องกันไม่ให้ประณามการกระทำ หรือผู้ร้องเรียนหรือ ผู้ทำเอกสาร ขึ้นก่อนศาล เพราะการให้ปากคำในการร้องเรียนการกระทำของตน

8) กระทำต่อผู้ที่เป็นเหยื่อในการเป็นสมาชิกหรือไม่เป็นสมาชิกของสัญชาติ เชื้อชาติ ของประเทศ หรือศาสนา

9) เพราะรสนิยมทางเพศของเหยื่อ

10) โดยกระทำต่อคู่สมรส หรือผู้ที่ไปกับกับเหยื่อ

11) โดยบุคคลที่มีอำนาจให้บริการประชาชน ในสถานออกกำลังกายหรือผู้มีหน้าที่ ในการปฏิบัติหน้าที่

12) มีผู้สมรู้ร่วมคิดในการกระทำผิดมากกว่า 2 คนขึ้นไป

13) มีการคิดไตร่ตรองไว้ล่วงหน้า

14) มีอาวุธปืนในการข่มขู่

15) บุคคลอื่นนอกจากข้อ 1-14”

มาตรา.... “ถ้าการกระทำทรมานเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตายต้องระวางโทษ ประหารชีวิต”

ทั้งนี้การบัญญัติกฎหมายว่าด้วยกระทำทรมานเป็นรูปธรรมจะทำให้สามารถบังคับ ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดการป้องกันการทรมานอย่างมีประสิทธิภาพและแก้ไข ปัญหา ได้จริง และสอดคล้องตามอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการต่อต้านการทรมานและ การประตบัติหรือการลงโทษอื่นที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี (Convention against Torture and Other Cruel Inhuman or Degrading Treatment or Punishment: CAT) เป็นกฎหมาย สิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศที่ครอบคลุมเรื่องทรมานในทุกด้าน

บรรณานุกรม

- เกศกนก เข้มตรง. (2555). *การต่อต้านการทรมานตามกฎหมายระหว่างประเทศและปัญหาใน การปฏิบัติตามพันธกรณีระหว่างประเทศ* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เกียรติขจร วัจนะสวัสดิ์. (2549). *คำอธิบายกฎหมายอาญา ภาค 1* (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: ศูนย์ หนังสือเนติบัณฑิตยสภา.
- คณิต ฌ นคร. (2551). *กฎหมายอาญา ภาคทั่วไป* (พิมพ์ครั้งที่ 4 แก้ไขเพิ่มเติม). กรุงเทพฯ: วิทยุชน.

คณิต ฒ นคร. (2552). *กฎหมายอาญา ภาคความผิด* (พิมพ์ครั้งที่ 10) แก้ไขเพิ่มเติม. กรุงเทพฯ: วิทยุชน.

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1101/2504.

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1817/2546.

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2230/2531.

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 57/6-577/2545.

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 576-577/2545.

โคเนอร์ โพลีย์. (2003). *คู่มือสำหรับการต่อต้านการทรมานสำหรับผู้พิพากษาและอัยการศูนย์สิทธิมนุษยชนมหาวิทยาลัยเอสเส็กซ์*.

จิตติ ดิงศภัทัย. (2525). *กฎหมายอาญา ภาค 1 ตอน 1* (พิมพ์ครั้งที่ 7 ตอน 2 พิมพ์ครั้งที่ 6).

กรุงเทพฯ: สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา กรุงเทพมหานครพิมพ์.

บทความของสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ความเวทินำเสนอสถานการณ์ปัญหาการทรมานในประเทศไทย 25/06/2013.

ประชา กระมล. (2552). *การพัฒนามาตรการทางกฎหมายให้สอดคล้องกับพันธะกรณีตามอนุสัญญาต่อต้าน การทรมานและประติบัติหรือการลงโทษอย่างโหดร้าย ไร้มนุษยธรรมหรือทำลายศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ค.ศ. 1984: ศึกษาเฉพาะกรณีการทรมาน* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารนิติ). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ประมวลกฎหมายอาญา.

ภาสพงษ์ เรณูมาศ. (2550). *มาตรการทางกฎหมายในการกำหนดเหตุจรรยาในความผิดฐานทำร้ายร่างกายตามประมวลคดีอาญา* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารนิติ). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550.

วิจิตร ลุฑิตานนท์. (2507). *กฎหมายอาญา (ภาค 1)* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สุรศักดิ์ ลิขสิทธิ์วัฒนกุล. (ม.ป.ป.). *หลักความชอบด้วยกฎหมายในกฎหมายอาญา Principe de la legalite criminelle, รวมบทความทางวิชาการเนื่องในโอกาสครบรอบ 84 ปี ศาสตราจารย์จิตติ ดิงศภัทัย*. กรุงเทพฯ.

สุรศักดิ์ ลิขสิทธิ์วัฒนกุล. (2546). *บันทึกของนายออร์ซ ปาดูซ์ ที่ปรึกษาการร่างกฎหมายของรัฐบาลสยาม เกี่ยวกับการร่างกฎหมายลักษณะอาญา ร.ศ. 127*. กรุงเทพฯ.

หยุด แสงอุทัย. (2538). *ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายทั่วไป* (พิมพ์ครั้งที่ 12). กรุงเทพฯ: ประกายพริก.

อนุสัญญาว่าด้วยการต่อต้านการทรมานและการปฏิบัติหรือการลงโทษอย่างโหดร้ายไร้มนุษยธรรม
หรือทำลายความเป็นมนุษย์ ค.ศ. 1984.

Anti-Torture Act of 2005.

Application of certain provisions of Crimes Act 1961.

Crimes of Torture Act 1989 of New Zealand.

French criminal law Offences Against The Human Person With the participation of John
Rason Spencer Qc.

French Penal code (General criminal law).